

Ahlak ýitirlensoň...

Category: Jemgyýetçilik tankydy, Kitapcy
написано kitapcy | 23 январа, 2025
Ahlak ýitirlensoň... AHLAK KAYBEDILINCE...

Ateşe “Seni kaybedersek, nerede buluruz?” diye sormuşlar, Ateş;
“Etrafı kontrol edin, ben, dumanı gördüğünüz yerdeyimdir” diye cevap vermiş.

Suaya sormuşlar aynı soruyu. Su da;

“Nerede bir şırıltı duyarsanız ben oradayımdır” demiş.

Ahlak’a sormuşlar; “Seni kaybedersek nerede buluruz?” diye, o da hiç düşünmeden soranlara cevabı yapıştırmış:

“Beni bir kaybederseniz, bir daha bulamazsınız”.

Bu hikâyeyi, materyalist kafayla hareket eden, seküler hayatı benimseyen herkese, din, dil ve ırk farkı gözetmeksizin hediye ediyorum.

Bir kadın, TV ekranına çıkararak çocuğunun komşusundan olduğunu öğrenince seviniyor ve “Elhamdülillah” diye çığlık atıyor. Zinanın yasak olmaktan çıkarılarak meşrulaştırıldığı bir ülkede yaşıyoruz maalesef. Bunun bir de medya aracılığı ile halka normalmiş gibi gösterilmesi, toplumda ki ahlaki buhranı tetiklediğini düşünürsek, vay halimize...

■ Sahi nerede kaldı ahlak?

Hayatımızın merkezine Kuran ve sünneti koyarak, sosyal yapımızı buna göre şekillendirmedığımız müddetçe, maddi ve manevi problemlerimizin bitmeyeceğini; seküler hayat denen bataklığın bizi yutacağını anlamamız için daha ne gibi hezimetler yaşamamız gerekiyor acaba...

* * *

Dünya haritalarının yeniden çizildiği bir dönemde, 1929 yılında ki küresel ekonomik krizden daha büyük bir kirizi yaşadığımız bu dönemde, kocaman bir İstanbul depreminin beklendiği bu yıllarda, İstanbul sözleşmesiyle islam ahlakının dejenerasyona uğradığı bu günlerde, “Allah’ın ipine sarılmayacaksak” yönümüzü ve istikametimizi nasıl bulacağız? Emperyal güçlerin 100 yıl önce, bile isteye ve zoraki olarak kurduğu sömürü düzeninin son bulduğu ama yeni sömürü sistemi ve sömürgeler aradığı bu dönemde “Allah’ın bize vermiş olduğu nimetleri hatırlayarak” kendimize ve bütün insanlığa yol ve istikamet çizmenin zamanı gelmedi mi? Neyi, niçin ne kadar bekleyeceğiz daha?

Maddi krizler gelir geçer ama Ahlakımızı kaybettiğimiz manevi krizler gelip geçici değil kalıcıdır ve tehlike çanları çalmaya başlamıştır.

Zinanın bir toplumu içten kemiren bir bela olduğunu ve o toplumu felakete sürükleyerek yok edeceğini, ne zaman anlayacağız ve ne zaman kuran’a ve sünnete kulak vereceğiz?

Dini, Allah ile kul arasındadır diyerek camiye hapsetmekten ne zaman vazgeçeceğiz ki? İslam dininin bizlere bir hayat tarzı sunduğunu, bu hayat tarzının içinde faiz, içki, kumar, zina gibi belaların olamayacağını ne zaman kabul edeceğiz?

Faiz belasından kurtulmadıkça ekonomik yönden düzlüğe çıkamayacağımızı, jakoben laik sistemin yerine gerçek din ve vicdan özgürlüğünü yürürlüğe sokmadığımız müddetçe bu alanda ki sorunlarımızı çözemiyeceğimizi, yürürlükte olan İstanbul sözleşmesi gibi çağdışı anlaşmalardan elimizi ve eteğimizi çekmedikçe de toplumumuza ahlaki olgunluğu veremiyeceğimizi ne zaman göreceğiz?

Gerçekleri gören gözler, Kuran’ı işitecek kulaklar ve bütün bunları hayata geçirecek siyasi ve sosyal bir irade...

■ İSLAMİ...

Hani insanın kendi nefsiyle olan mücadelesini “Cihadı Ekber-en büyük cihad” olarak kabul etmiş gönüller nerede? “Cihadı

Ekberi" tatile mi çıkardık ki, her yaptığımız işin başına "İslami" kelimesini koyduğumuz zaman o işin İslami olduğunu zannediyoruz.

İslami düğün... İslami Otel... İslami fotoğraf... İslami banka... İslami evlilik sitesi, İslami tatil... İslami...

Yaptığımız işlerin muhteviyatı İslami kriterlere uymadığı müddetçe, İslami kelimesini baş kısma, büyük harfler ile de yazsanız, kırmızı puntolarla da süsleseniz, o iş maalesef İslami olmuyor. Hadi bunun örneklerini okuyucuya bırakalım da okuyucu kendisi, kendisini bulsun.

* * *

Evet, Müslüman güçlü olacak, Müslüman zengin olacak, Müslüman yardımsever olacak, Müslüman kimsenin yaptığı ibadetler onu kötülüklerden alıkoyacak...

Tamam, bütün bunları kabul ediyoruz da, bütün bunları yapabilmesi için Müslüman'ın kendi nefsiyle olan savaşı unutmaması gerekmiyor mu? Nefsiyle olan savaşı unutarak, yaptığı işlerin başına islami kelimesini koymakla, olmuyor bu işler.

Müslüman, bu savaşı unuttuğu anda nefsinin onu felakete sürükleyeceğini çok iyi bilecek. Nefsine uyduğu zaman hem bu dünyasını hem de ahiret hayatını berbat ettiğini de bilecek... Bütün bunları bilmez ise, rabbimin, bunları er veya geç ona hatırlatacağını da bilecek...

Yani Müslüman, AKILLI OLACAK ve nefsine yenik düşmeyecek.

* * *

Şu bizim zengin Müslümanlarımız, bindiği son model arabalarda fakirlerin de hakkı olduğunu bilmeli...

Yediği her lokmada, yatağa yarı aç yarı tok giren insanların vebalini hissetmeli...

Çocuğuna harçlık verirken, okula giden evlatlarına harçlık vermekte zorlanan hatta veremeyen askeri ücretliyi de düşünmeli...

0 zenginlerimiz, bu ülkede milyonlarca gencimizin işsiz

olduğunu, iş bulamadıkları için bunalıma girdiklerini, bu insanların hayatlarının zehir olduğunu da düşünmeli...

O zenginlerimiz, beş yıldızlı İslami otellerinde tatil yaparken, ev bark ve çoluk çocuk sahibi olupta işsiz kalan insanları da bir ara düşünürler herhalde...

“Hocam, bu yazı bir oradan bir buradan karışık olmuş galiba” diyenleri duyar gibiyim. Ne yapalım ben ortaya karışık bir şekilde sundum. Ben dâhil herkes hissesine düşeni alsın!

Bendeniz bu yazımı biraz daha karıştırmak istiyor ve siz değerli okuyucularıma ev ödevi vermek istiyorum. Yazımızı okuyan herkes “Yaşadığım toplum ve İslam ümmeti için ben ne yapabilirim?” sorusuna kendince cevap arasın lütfen!

Selam, saygı ve muhabbetlerimle...

Şaban DOĞAN – 30 Eylül 2020. Jemgyetçilik tankydy